

— Подиръ малко размисление, всичкитѣ казаха:— утрѣ да се хванатъ като ги пасемъ да влѣзатъ нѣгде. Разотидаха си. Като се завърнаха пратеницитѣ на комитетътъ отъ Медзень, узнаха, че младежитѣ, съ които по-напредъ се срѣбнаха, никакъ се не явяваха, сжщо и отъ селата пристигнали нѣмаше. Сутрината на 8-ий Априлий, тѣ сѣднаха рано да обѣдватъ, като се надѣваха че въ него день щѣше да стане *главно събрание*; но тѣ безъ да знаятъ какво ниско намѣрение сж е скроило отъ страната на Х. Николчовъ, учителътъ А. Сидовски и тѣхнитѣ единомишленници; З. Кановичъ, Х. Вавата, Г. Мезювъ, попъ Стефанъ и В. Митювъ. Тѣ като имаха предъ видъ, че турското правителство ще ги награди съ ордени, ако му отириятъ подобенъ заговоръ; за това по-скоро осжществиха еничерскиятъ си планъ. Въ сжщиятъ день се събраха въ кжщата на Гиню Мезювъ, взеха послѣдно рѣшение, испроводиха заштетата съ Кановича начело, да заобиколятъ кжщата, дѣто бѣха сж установили двамината смутители на селото имъ, да ги вързатъ и да ги затворятъ на конаку. Двамината смутители обѣдваха, когато сганскиятъ прѣдводителъ внезапно пристигна и заповѣда на сганъта да заобиколи кжщата а той мина отъ пжтната върта и влѣзе въ стаята. Страхътъ бѣше го обладалъ съвършенно; съ прѣсипналъ гласъ едвамъ продума: „елате че ви искатъ на конаку.“ Тѣ го изслушаха хладнокрѣвно и го поканиха да си вземе отъ хлѣбътъ. Той отказа и посѣдна отстрани да чака, до дѣто обѣдватъ. Двамата Димитровци като си даваха знакове, съ нѣми движения, да ли да тѣглятъ револвери върху сганъта; но защото книжата бѣха у тѣхъ, тѣ нарочно продължаваха обѣдътъ си и въ тази растревожна минута, пакъ си припомниха комитетскитѣ наставления; че никой преди опредѣленното вре-